

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну допомогу сім'ям з дітьми

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 5, ст.21)

(Вводиться в дію Постановою ВР

№ 2812-ХІІ від 21.11.92, ВВР, 1993, № 5, ст. 22)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 3779-ХІІ від 23.12.93, ВВР, 1994, № 11, ст. 47

№ 563-ХІV від 25.03.99, ВВР, 1999, № 19, ст.174

№ 1628-ІІІ від 06.04.2000, ВВР, 2000, № 25, ст.199

№ 2171-ІІІ від 21.12.2000, ВВР, 2001, № 9, ст.38)

(В редакції Закону

№ 2334-ІІІ від 22.03.2001, ВВР, 2001, № 20, ст.102)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 49-ІV від 04.07.2002, ВВР, 2002, № 35, ст. 261

№ 177-ІV від 26.09.2002, ВВР, 2002, № 46, ст.347

№ 208-ІV від 24.10.2002, ВВР, 2002, № 50, ст.367

№ 662-ІV від 03.04.2003, ВВР, 2003, № 27, ст.209

№ 972-ІV від 19.06.2003, ВВР, 2003, № 45, ст.362

№ 2164-ІV від 04.11.2004, ВВР, 2005, № 3, ст.79)

(Зміни по Закону

№ 2415-ІV від 03.02.2005

не внесені)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 2505-ІV від 25.03.2005, ВВР, 2005, № 17, № 18-19,
ст.267

№ 2625-ІV від 02.06.2005, ВВР, 2005, № 26, ст.356

№ 3235-ІV від 20.12.2005, ВВР, 2006, № 9, № 10-11,
ст.96

№ 3200-ІV від 15.12.2005, ВВР, 2006, № 14, ст.116

№ 3372-ІV від 19.01.2006, ВВР, 2006, № 22, ст.185

№ 3428-ІV від 09.02.2006, ВВР, 2006, № 26, ст.215

№ 3446-ІV від 21.02.2006, ВВР, 2006, № 26, ст.217

№ 489-V від 19.12.2006, ВВР, 2007, № 7-8, ст.66

№ 997-V від 27.04.2007, ВВР, 2007, № 33, ст.440)

(Додатково див. Рішення Конституційного Суду

№ 6-рп/2007 від 09.07.2007)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 107-VІ від 28.12.2007, ВВР, 2008, № 5-6, № 7-8, ст.78

- зміни діють по 31 грудня 2008 року

№ 269-VІ від 15.04.2008, ВВР, 2008, № 24, ст.235

N 573-VI від 23.09.2008, ВВР, 2009, N 7, ст.70
N 1180-VI від 19.03.2009, ВВР, 2009, N 32-33, ст.485
N 1254-VI від 14.04.2009, ВВР, 2009, N 36-37, ст.511
N 1390-VI від 21.05.2009, ВВР, 2009, N 39, ст.559
N 1723-VI від 17.11.2009, ВВР, 2010, N 8, ст.53
N 3164-VI від 17.03.2011, ВВР, 2011, N 38, ст.383
N 3526-VI від 16.06.2011, ВВР, 2012, N 4, ст.21
N 5290-VI від 18.09.2012, ВВР, 2013, N 41, ст.549
N 5462-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, N 6-7, ст.80
N 244-VII від 16.05.2013, ВВР, 2014, N 11, ст.141
N 371-VII від 02.07.2013, ВВР, 2014, N 14, ст.249
N 644-VII від 10.10.2013, ВВР, 2014, N 22, ст.775
N 1166-VII від 27.03.2014, ВВР, 2014, N 20-21, ст.745
N 120-VIII від 15.01.2015, ВВР, 2015, N 10, ст.62
N 901-VIII від 23.12.2015, ВВР, 2016, N 4, ст.44
N 911-VIII від 24.12.2015, ВВР, 2016, N 5, ст.50)

(Щодо визнання неконституційними окремих положень див.

Рішення Конституційного Суду

N 3-рп/2016 від 08.06.2016)

(Встановити на 2002 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 80 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законом N 2905-III від 20.12.2001, ВВР, 2002, N 12-13, ст.92)

(Установити на 2003 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 80 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законом N 380-IV від 26.12.2002, ВВР, 2003, N 10-11, ст.86)

(Установити на 2004 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 85 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законом N 1344-IV від 27.11.2003, ВВР, 2004, N 17-18, ст.250)

(Установити на 2005 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 90 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законами N 2285-IV від 23.12.2004, ВВР, 2005, N 7-8, ст.162, N 2505-IV від 25.03.2005)

(Установити, що у 2005 році: допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років надається незастрахованим особам у розмірі 100 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму; розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям не може бути більшим ніж 75 відсотків від рівня забезпечення

прожиткового мінімуму для сім'ї згідно із Законами

N 2285-IV від 23.12.2004, ВВР, 2005, N 7-8,

ст.162,

N 2505-IV від 25.03.2005)

(Установити, що у 2007 році: допомога при народженні дитини - у розмірі 8500 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово при народженні дитини в сумі 3400 гривень, решта - протягом наступних 12 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України; допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку - у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 90 гривень для незастрахованих осіб та не менше 23 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, для застрахованих осіб, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, згідно із Законом

N 489-V від 19.12.2006)

(У тексті Закону слова "які перебувають під опікою чи піклуванням" замінено словами "над якими встановлено опіку чи піклування" згідно із Законом

N 997-V від 27.04.2007)

(У тексті Закону слово "усиновитель" в усіх відмінках і числах замінено словом "усиновлювач" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом

N 573-VI від 23.09.2008)

Цей Закон відповідно до Конституції України встановлює гарантований державою рівень матеріальної підтримки сімей з дітьми шляхом надання державної грошової допомоги з урахуванням складу сім'ї, її доходів та віку дітей і спрямований на забезпечення пріоритету державної допомоги сім'ям з дітьми у загальній системі соціального захисту населення.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Право сімей з дітьми на державну допомогу

Громадяни України, в сім'ях яких виховуються та проживають неповнолітні діти, мають право на державну допомогу у випадках та на умовах, передбачених цим Законом та іншими законами України.

Іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особи, яких визнано в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, мають право на державну допомогу нарівні з громадянами України на умовах, передбачених цим Законом, іншими законами або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

(Частина друга статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законами

N 177-IV від 26.09.2002,

N 5290-VI від

18.09.2012)

У разі, коли міжнародним договором України передбачено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила, встановлені цим договором.

Порядок призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми та перелік документів, необхідних для призначення допомоги за цим Законом, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Роботу щодо призначення та виплати державної допомоги сім'ям з дітьми організовує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

(*Статтю 1 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом*

N 5462-VI від 16.10.2012)

Стаття 2. Поняття і терміни, що вживаються у цьому Законі

У цьому Законі поняття і терміни вживаються у такому значенні:

дитина - особа віком до 18 років (повноліття), якщо згідно з законом вона не набуває прав повнолітньої раніше;

сім'я з дітьми - поєднане родинними зв'язками та зобов'язаннями щодо утримання коло осіб, у якому виховуються рідні, усиновлені діти, а також діти, над якими встановлено опіку чи піклування;

малозабезпечена сім'я з дітьми - сім'я, яка з поважних або незалежних від неї причин має середньомісячний сукупний дохід нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї;

прожитковий мінімум для сім'ї - визначена для кожної сім'ї залежно від її складу сума прожиткових мінімумів, розрахованих і затверджених відповідно до Закону України "**Про прожитковий мінімум**" для осіб, які належать до основних соціальних і демографічних груп населення.

середньомісячний сукупний дохід сім'ї - обчислений у середньому за місяць дохід усіх членів сім'ї з усіх джерел надходжень, крім допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, протягом шести місяців, що передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги.

(*Абзац шостий статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом*

N 244-VII від 16.05.2013)

Стаття 3. Види державної допомоги сім'ям з дітьми

Відповідно до цього Закону призначаються такі види державної допомоги сім'ям з дітьми:

- 1) допомога у зв'язку з вагітністю та пологами;
- 2) допомога при народженні дитини;

(*Пункт 2 частини першої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом*

N 107-VI від 28.12.2007)

- 2-1) допомога при усиновленні дитини;

(*Частину першу статті 3 доповнено пунктом 2-1 згідно із Законом*

N 573-VI від 23.09.2008) (Пункт 3 частини першої статті 3 виключено на підставі Закону

N 1166-VII від 27.03.2014)

- 4) допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування;
- 5) допомога на дітей самотніми матерям;

(*Частину першу статті 3 доповнено пунктом 5 згідно із Законом*

N 49-IV від 04.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та об'єднання громадян за рахунок власних коштів можуть запроваджувати додаткові види допомоги та встановлювати доплати до державної допомоги сім'ям з дітьми.

(*Стаття 3 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 208-IV від 24.10.2002*)

Стаття 4. Джерела покриття витрат на виплату державної допомоги сім'ям з дітьми

Покриття витрат на виплату державної допомоги сім'ям з дітьми здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

Порядок покриття витрат, передбачений частиною першою цієї статті, не стосується виплат допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил України, Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, військ цивільної оборони, інших військових формувань, а також Державної спеціальної служби транспорту та з числа поліцейських, осіб начальницького і рядового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації та Державної кримінально-виконавчої служби України. Покриття витрат на виплату зазначеного виду державної допомоги цим категоріям жінок здійснюється за рахунок відповідних бюджетів.

(*Частина друга статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законами*

N 662-IV від 03.04.2003,

N 3200-IV від

15.12.2005,

N 3428-IV від 09.02.2006,

N 1180-VI від 19.03.2009,

N 1254-VI від 14.04.2009,

N 901-VIII від 23.12.2015)

Стаття 5. Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги сім'ям з дітьми

Всі види державної допомоги сім'ям з дітьми, крім допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам, зазначеним у частині другій статті 4 цього Закону, призначають і виплачують органи соціального захисту населення за місцем проживання батьків (усиновлювачів, опікуна, піклувальника).

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам, зазначеним у частині другій статті 4 цього Закону, призначається і виплачується за місцем основної роботи (служби).

Стаття 6. Термін розгляду документів для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми

Документи, необхідні для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми, подаються особою, яка претендує на призначення допомоги, самостійно. За наявності письмової заяви особи, яка претендує на призначення допомоги, але за станом здоров'я або з інших поважних причин не може самостійно зібрати необхідні документи, збір зазначених документів покладається на органи, що призначають допомогу.

Документи, необхідні для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми, розглядаються органом, що призначає та здійснює виплату державної допомоги, протягом 10 днів з дня звернення.

Про призначення державної допомоги чи про відмову в її наданні із зазначенням причини відмови та порядку оскарження цього рішення орган, що призначає і здійснює виплату державної допомоги сім'ям з дітьми, видає чи надсилає заявникові письмове повідомлення протягом 5 днів після прийняття відповідного рішення.

Розділ II

ДОПОМОГА У ЗВ'ЯЗКУ З ВАГІТНІСТЮ ТА ПОЛОГАМИ

Стаття 7. Право на допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами

Право на державну допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами мають за цим Законом всі жінки (у тому числі неповнолітні), які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 8. Умови надання і тривалість виплати допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами

Підставою для призначення жінкам допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами є видана в установленому порядку довідка лікувального закладу встановленого зразка та довідка:

з основного місця роботи (служби, навчання);

ліквідаційної комісії для жінок, звільнених з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації;

державної служби зайнятості для жінок, зареєстрованих у державній службі зайнятості як безробітні;

(Абзац п'ятий частини першої статті 8 виключено на підставі Закону

N 3526-VI від 16.06.2011)

Особам, які усиновили або взяли під опіку дитину протягом двох місяців з дня її народження, допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається на підставі рішення про усиновлення або встановлення опіки за період з дня усиновлення чи встановлення опіки і до закінчення строку післяпологової відпустки.

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами призначається, якщо звернення за нею надійшло не пізніше шести місяців з дня закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, і виплачується жінкам за весь період відпустки, тривалість якої становить 70 календарних днів до пологів і 56 (у разі ускладнених пологів або народження двох чи більше дітей - 70) календарних днів після пологів. Жінкам, віднесеним до 1-4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, допомога по вагітності та пологах виплачується за 180 календарних днів зазначеної відпустки (90 - до пологів та 90 - після пологів). Зазначена допомога обчислюється сумарно та надається жінкам у повному обсязі незалежно від кількості днів відпустки, фактично використаних до пологів.

За період відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, що збігається з відпусткою по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, допомога по вагітності та пологах виплачується незалежно від допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Стаття 9. Розмір допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається у розмірі 100 відсотків середньомісячного доходу (стипендії, грошового забезпечення, допомоги по безробіттю тощо) жінки, але не менше 25 відсотків від розміру встановленого законом прожиткового мінімуму для працездатної особи із розрахунку на місяць.

Розділ III

ДОПОМОГА ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ

(Назва розділу III із змінами, внесеними згідно із Законом

N 107-VI від 28.12.2007)

Стаття 10. Право на допомогу при народженні дитини

Допомога при народженні дитини за цим Законом надається одному з батьків дитини (опікуну),

який постійно проживає разом з дитиною.

(*Частина перша статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 644-VII від 10.10.2013*)

Одноразова допомога, призначена опікуну, вважається власністю дитини.

(*Статтю 10 доповнено частиною другою згідно із Законом
N 1390-VI від 21.05.2009*) (*Стаття 10 в редакції Закону
N 107-VI від 28.12.2007; із змінами, внесеними згідно із Законом
N 573-VI від 23.09.2008*)

Стаття 11. Умови призначення допомоги при народженні дитини

(*Назва статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 107-VI від 28.12.2007*)

Допомога батькам при народженні дитини призначається на підставі свідоцтва про народження дитини. Опікунам зазначена допомога призначається на підставі рішення про встановлення опіки.

(*Частина перша статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 573-VI від 23.09.2008*)

Для призначення допомоги при народженні дитини до органу праці та соціального захисту населення за умови пред'явлення паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, та свідоцтва про народження дитини подається одним з батьків (опікуном), з яким постійно проживає дитина, заява за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та копія свідоцтва про народження дитини.

(*Статтю 11 доповнено новою частиною згідно із Законом
N 644-VII від 10.10.2013; в редакції Закону
N 120-VIII від 15.01.2015*)

(*Частину третю статті 11 виключено на підставі Закону
N 120-VIII від 15.01.2015*)

Даний перелік документів є вичерпним.

(*Статтю 11 доповнено новою частиною згідно із Законом
N 644-VII від 10.10.2013*)

Орган праці та соціального захисту населення за місцем проживання одного з батьків (опікуна), з яким постійно проживає дитина, має право отримувати від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій відомості, необхідні для призначення допомоги при народженні дитини.

(*Статтю 11 доповнено новою частиною згідно із Законом
N 644-VII від 10.10.2013; в редакції Закону
N 120-VIII від 15.01.2015*)

У разі народження (встановлення опіки) двох і більше дітей допомога надається на кожну дитину.

(*Частина статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 573-VI від 23.09.2008*)

Допомога при народженні дитини призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше дванадцяти місяців з дня народження дитини.

(*Частина статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 107-VI від 28.12.2007*)

У разі народження мертвої дитини допомога при народженні дитини не призначається.
Виплата допомоги при народженні дитини припиняється у разі:
позбавлення отримувача допомоги батьківських прав;
відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав;
тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання;
припинення опіки або звільнення опікуна від його повноважень щодо конкретної дитини;
нецільового використання коштів і незабезпечення отримувачем допомоги належних умов для повноцінного утримання та виховання дитини;

(Абзац сьомий частини дев'ятої статті 11 визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду

N 3-рп/2016 від 08.06.2016)

у разі виникнення інших обставин.

(Статтю 11 доповнено частиною згідно із Законом

N 1723-VI від 17.11.2009)

(Текст статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом

N 107-VI від 28.12.2007)

Стаття 12. Розмір допомоги при народженні дитини

Допомога при народженні дитини призначається у розмірі 41280 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово у сумі 10320 гривень, решта суми допомоги виплачується протягом наступних 36 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Особам, які на 30 червня 2014 року мали право на отримання допомоги при народженні дитини у розмірі, встановленому на першу дитину, після досягнення дитиною двох років на наступні 12 місяців призначається щомісячна допомога у розмірі 130 гривень, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(Статтю 12 доповнено частиною другою згідно із Законом

N 120-VIII від 15.01.2015)

(Стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законом

N 972-IV від 19.06.2003; в редакції Законів

N 2505-IV від 25.03.2005,

N 107-VI від 28.12.2007,

N 1723-VI від 17.11.2009,

N 3164-VI від

17.03.2011; текст статті 12 в редакції Закону

N 1166-VII від 27.03.2014)

Розділ III-А

ДОПОМОГА ПРИ УСИНОВЛЕННІ ДИТИНИ

Стаття 12-1. Право на допомогу при усиновленні дитини

Право на допомогу при усиновленні дитини має особа, яка є громадянином України, постійно проживає на її території та усиновила дитину з числа дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування (якщо усиновлювачами є подружжя - один з них на їх розсуд).

Стаття 12-2. Умови призначення допомоги при усиновленні дитини

Допомога при усиновленні дитини призначається на підставі рішення про усиновлення дитини.

У разі усиновлення двох і більше дітей допомога надається на кожну дитину.

Допомога при усиновленні дитини призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше дванадцяти місяців з дня набрання законної сили рішенням про усиновлення дитини.

Допомога при усиновленні дитини призначається незалежно від одержання на дитину інших видів допомоги.

Стаття 12-3. Розмір допомоги при усиновленні дитини

Допомога при усиновленні дитини надається у розмірі, встановленому для виплати допомоги при народженні дитини. Порядок і умови виплати допомоги при усиновленні дитини та підстави для припинення виплати такої допомоги визначаються Кабінетом Міністрів України.

*(Закон доповнено розділом III-A згідно із Законом
N 573-VI від 23.09.2008; із змінами, внесеними згідно із Законом*

N 1166-VII від 27.03.2014)

(Розділ IV виключено на підставі Закону

N 1166-VII від 27.03.2014)

Розділ V

(Установити на 2005 рік, що розмір допомоги на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, обчислюється виходячи із такого значення прожиткового мінімуму: з 1 квітня 2005 року для дітей віком до 6 років - 362 гривні, для дітей від 6 до 18 років - 460 гривень; з 1 жовтня 2005 року для дітей віком до 6 років - 376 гривень, для дітей віком від 6 до 18 років - 468 гривень згідно із Законами

N 2285-IV від 23.12.2004,

N 2505-IV від 25.03.2005)

ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ, НАД ЯКИМИ ВСТАНОВЛЕНО ОПІКУ ЧИ ПІКЛУВАННЯ

Стаття 16. Право на допомогу на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається особам, призначеним в установленому законом порядку опікунами чи піклувальниками дітей, які позбавлені батьківського піклування. Така допомога вважається власністю дитини.

(Стаття 16 в редакції Законів

N 997-V від 27.04.2007,

N 1390-VI від 21.05.2009)

Стаття 17. Підстави призначення допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається на підставі рішення про встановлення опіки чи піклування.

(Стаття 17 в редакції Закону

N 269-VI від 15.04.2008)

Стаття 18. Розмір допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, надається у розмірі, що становить два прожиткових мінімуми для дитини відповідного віку.

У разі коли на дитину виплачуються призначені в установленому порядку пенсія, аліменти, стипендія, державна допомога (крім державної соціальної допомоги, що виплачується на дітей-інвалідів, відповідно до законодавства), розмір допомоги на дитину, над якою встановлено опіку чи піклування, визначається як різниця між двома прожитковими мінімумами для дитини відповідного віку та розміром призначених пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги.

(*Частина друга статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 371-VII від 02.07.2013*)

(*Текст статті 18 в редакції Закону
N 269-VI від
15.04.2008*)

Розділ V-A

(*Установити на 2005 рік, що розмір допомоги на дітей одиноким
матерям обчислюється виходячи із такого значення прожиткового*

*мінімуму: з 1 квітня 2005 року для дітей віком до 6 років - 362
гривні, для дітей віком від 6 до 18 років - 460 гривень; з 1
жовтня 2005 року для дітей віком до 6 років - 376 гривень, для
дітей віком від 6 до 18 років - 468 гривень згідно із Законами*

N 2285-IV від 23.12.2004,

*N 2505-IV від
25.03.2005*)

ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ ОДИНОКИМ МАТЕРЯМ

Стаття 18-1. Право на допомогу на дітей одиноким матерям

Право на допомогу на дітей одиноким матерям мають одинокі матері (які не перебувають у шлюбі), одинокі усиновлювачі, якщо у свідоцтві про народження дитини або документі про народження дитини, виданому компетентними органами іноземної держави, за умови його легалізації в установленому законодавством порядку (рішенні про усиновлення дитини), відсутній запис про батька (матір) або запис про батька (матір) проведено в установленому порядку органом державної реєстрації актів цивільного стану за вказівкою матері (батька, усиновлювача) дитини.

(*Частина перша статті 18-1 в редакції Законів
N 2164-IV від 04.11.2004,
N 3526-VI від 16.06.2011*)

Право на допомогу на дітей одиноким матерям (батькам) має мати (батько) дітей у разі смерті одного з батьків, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію.

(*Частина друга статті 18-1 в редакції Законів
N 2505-IV від 25.03.2005,
N 3526-VI від 16.06.2011*)

Якщо одинока мати, одинокий усиновлювач, мати (батько) у разі смерті одного з батьків зареєстрували шлюб, то за ними зберігається право на отримання допомоги на дітей, які народилися чи були усиновлені до шлюбу, якщо такі діти не були усиновлені чоловіком (дружиною).

(*Частина третя статті 18-1 в редакції Закону
N 2164-IV від 04.11.2004; із змінами, внесеними згідно із
Законом*

*N 2505-IV від 25.03.2005; Закону
N 3526-VI від 16.06.2011*)

Жінка, яка має дітей від особи, з якою вона не перебувала і не перебуває в зареєстрованому

шлюбі, але з якою вона веде спільне господарство, разом проживає і виховує дітей, права на одержання допомоги, встановленої на дітей одиноким матерям, не має. При реєстрації цієї жінкою шлюбу з особою, від якої вона має дітей, допомога на дітей, народжених від цієї особи, не призначається.

Стаття 18-2. Умови призначення допомоги на дітей одиноким матерям

Допомога на дітей одиноким матерям призначається за наявності витягу з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про державну реєстрацію народження дитини, виданого відділом державної реєстрації актів цивільного стану, або довідки про народження, виданої виконавчим органом сільської, селищної, міської (крім міст обласного значення) ради, із зазначенням підстави внесення відомостей про батька дитини до актового запису про народження дитини відповідно до абзацу першого частини першої статті 135 **Сімейного кодексу України**, або документа про народження, виданого компетентним органом іноземної держави, в якому відсутні відомості про батька, за умови його легалізації в установленому законодавством порядку.

(*Частина перша статті 18-2 в редакції Законів
N 2164-IV від 04.11.2004,
N 3526-VI від 16.06.2011*)

Допомога на дітей одиноким матерям призначається незалежно від одержання на дітей інших видів допомоги, передбачених цим Законом.

Стаття 18-3. Розмір допомоги на дітей одиноким матерям

Допомога на дітей одиноким матерям, одиноким усиновлювачам, матері (батьку) у разі смерті одного з батьків, які мають дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, а також вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації, - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років), надається у розмірі, що дорівнює різниці між 100 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців.

(*Частина перша статті 18-3 із змінами, внесеними згідно із Законами
N 2625-IV від 02.06.2005,
N 3372-IV від 19.01.2006,
N 3526-VI від 16.06.2011,
N 911-VIII від 24.12.2015*)

Допомога на дітей одиноким матерям, одиноким усиновлювачам, матері (батьку) у разі смерті одного з батьків призначається на кожну дитину.

(*Частина друга статті 18-3 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 3526-VI від 16.06.2011*)
(*Стаття 18-3 в редакції Закону
N 2505-IV від 25.03.2005*)

Стаття 18-4. Умови, за яких виплата допомоги на дітей одиноким матерям припиняється або призупиняється

Виплата допомоги на дітей одиноким матерям (батькам) припиняється у разі:

позбавлення отримувача допомоги батьківських прав;

позбавлення отримувача допомоги волі за вироком суду;

скасування рішення про усиновлення дитини або визнання його недійсним;

реєстрації дитиною шлюбу до досягнення нею 18-річного віку;

надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності у випадках, передбачених законом; смерті дитини;

смерті отримувача допомоги.

Виплата допомоги на дітей одиницями матерям (батькам) призупиняється у разі:

тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання;

відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав;

тимчасового працевлаштування дитини.

У разі припинення дії обставин, передбачених частиною другою цієї статті, виплата допомоги поновлюється за письмовою заявою отримувача допомоги до органу, який призначає допомогу, з місяця, що настає за місяцем, в якому припинилася дія зазначених обставин.

Припинення або призупинення виплати допомоги здійснюється на підставі відомостей про обставини, зазначені у частинах першій та другій цієї статті, з місяця, що настає за місяцем, в якому було виявлено зазначені обставини, за рішенням органу, який призначив допомогу.

*(Розділ V-A доповнено статтею 18-4 згідно із Законом
N 3526-VI від 16.06.2011)*

*(Закон доповнено розділом V-A згідно із Законом
N 49-IV від 04.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)*

*(Розділ VI виключено на підставі Закону
N 208-IV від 24.10.2002)*

Розділ VII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ, ОРГАНІЗАЦІЙ І ГРОМАДЯН

Стаття 21. Відповідальність підприємств, установ та організацій за недостовірність даних і документів, виданих для призначення державної допомоги

Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги сім'ям з дітьми, мають право у разі потреби перевіряти обґрунтованість видачі та достовірність відповідних документів, поданих для призначення допомоги.

Підприємства, установи та організації несуть відповідальність за шкоду, заподіяну сім'ям з дітьми або державі внаслідок несвоєчасної видачі документів або видачі недостовірних даних, і відшкодовують її в установленому законом порядку.

Стаття 22. Відповідальність громадян за недостовірність документів, поданих для призначення державної допомоги

Одержувачі державної допомоги зобов'язані повідомляти органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги, про зміну всіх обставин, що впливають на виплату допомоги.

Суми державної допомоги, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку громадян (у результаті подання документів із свідомо неправдивими відомостями, неподання відомостей про зміни у складі сім'ї, приховування обставин, що впливають на виплату державної допомоги тощо), стягуються згідно з законом.

Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги, мають право перевіряти матеріальний стан сімей з дітьми.

Стаття 23. Оскарження рішення органу, що призначає державну допомогу

Рішення органу, що призначає і здійснює виплату державної допомоги, може бути оскаржено у вищестоящих органах виконавчої влади або у судовому порядку.

Стаття 24. Відповідальність органів, що призначають і здійснюють виплату допомоги сім'ям з дітьми

Посадові особи, винні у порушенні законодавства про державну допомогу сім'ям з дітьми, несуть відповідальність згідно з законом.

Розділ VIII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2002 року.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

розробити і затвердити порядок призначення та виплати державної допомоги сім'ям з дітьми.

(Пункт 3 розділу VIII виключено на підставі Закону

№ 120-VIII від 15.01.2015)

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ,

21 листопада 1992 року

№ 2811-XII